

3. Гаєвська Л.М. Розвиток малого підприємництва в контексті державної регуляторної політики / <http://archive.nbuv.gov.ua/portal>.
4. Федорченко В.В. Пріоритетні напрями державного регулювання розвитку малого підприємництва / В.В. Федорченко // Державне управління: удосконалення та розвиток, 2011. – №11.

Волошина В. О.,

студентка навчально-наукового інституту бізнесу і фінансів напряму підготовки 6.030601 «Менеджмент» Подільського державного аграрно-технічного університету, м. Кам'янець-Подільський
Науковий керівник: асистент Білик Ю. І.

ЗАКОНИ ЯК ТЕОРЕТИЧНЕ ПІДґРУНТЯ УПРАВЛІННЯ

Менеджмент або управління в наш час відіграє найважливішу та найрізноманітнішу роль у сфері діяльності. Адже від нього, у значній мірі, залежить ефективність виробництва та якість обслуговування населення. В багатьох країнах світу накопичений великий досвід в управлінні різними галузями. Він збагачується за рахунок знань основ науки управління та досягнень у практичній діяльності. В Україні, на даний період, ще не досягнуті значні успіхи в теоретичному та практичному освоєнні менеджменту. Отже, розвиток сучасного менеджменту в умовах переходу України до ринкової економіки значною мірою залежить від основних законів менеджменту.

У процесі розвитку менеджменту сформувалися певні норми управління організаціями — закони, закономірності та принципи. Їх інтегрування є стрижнем науки про управління працівниками. Ситник Й.С. звертає увагу на те, що в управлінській діяльності використовують сталі та незаперечні закони менеджменту: закон спеціалізації управління закон інтеграції управління, закон оптимального поєднання централізації і децентралізації управління, закон демократизації управління, закон економії часу в управлінні, закон пропорційного розвитку систем управління

[3,с.13].

Кузьмін О. і Мельник О. також вважають, що основою створення і функціонування організації виступають закони менеджменту. Вони об'єктивні, а їхня дія виявляється тільки в діяльності людини. Закони та закономірності менеджменту відображають об'єктивні й достатньо стійкі зв'язки та взаємодії елементів системи в просторі (в структурах) й у часі (процесах, явищах). Умовно автори поділяють їх на дві групи: які виявляються в статичності (структурах), які виявляються в динамічності (процесах) і вважають, що врахування лише економічних законів в управлінні недостатньо для ефективної роботи організацій [1,с.32-34].

На думку Хміля Ф., будь-яка організація повинна враховувати об'єктивні економічні закони: закон попиту, закон пропозиції, закон синергії, закон синхронізації, закон прибутковості.[5, с. 190-192]. Хміль звертає увагу на необхідність врахування ще і таких законів: закон соціалізації особистостей, закон соціальної структуризації організації, закон соціального статусу (соціальних ролей) (спираючись на закон соціальних ролей, можна стверджувати, що для ефективної діяльності організації менеджер повинен сприяти глибокому внутрішньому засвоєнню кожним індивідом мотивації і орієнтирів поведінки, визнаних організацією; забезпечити умови для виконання визначених індивіду (і ним самим обраних) ролей, вимагати від індивідів виконання визначених для них ролей), закон соціальної мобільності, закон соціального контролю (контроль є цілеспрямованим впливом організації на поведінку індивіда, який забезпечує засвоєння ним організаційних цінностей і норм культури), закони індивідуальної і соціальної психології людини [5, с 192-193].

Перелік законів доповнюють Скібіцька Л. і Скібіцький Л. Вони розкривають суть таких законів:

- закон спільності цілей. Ефективна спільна діяльність людей в організації можлива лише за наявності загальної мети. Люди створюють організації і свідомо координують свою діяльність тільки для того, щоб досягти визначеного

кінцевого результату, тобто загальної мети. Чим складніша мета, тим більше людей бере участь у її досягненні. Ефективною колективна праця буде тоді, коли отриманий результат задовольняє потреби кожного з учасників;

- закон поділу праці. Цей закон відбиває сутність менеджменту як виду діяльності людини. У зміст цього закону входить така категорія, як спеціалізація управління. Цілі організації досягаються колективною працею. У цьому процесі бере участь праця як суб'єкта, так і об'єкта управління, їхні види діяльності являють собою результати процесу поділу і спеціалізації праці.

- закон зовнішнього доповнення. Суть даного закону можна сформулювати в такий спосіб. Будь-яка організація повинна мати потенціал, який здатний компенсувати наслідки, обумовлені різного роду зовнішніми збурюванням, вплив яких на організацію не може бути завчасно передбачено.[4, с.42-44].

На думку Мартиненка О., слід враховувати дію і закону інерції (для ефективної діяльності будь-якої організації, підданої впливу різноманітного зовнішнього середовища, необхідно, щоб інформація про результати її власних дій передавалася їй як частина тієї інформації, відповідно до якої вона повинна продовжувати функціонувати, зберігаючи свої властивості) і закону економії часу (у менеджменті даний закон зв'язаний із продуктивністю, що показує міру використання часу, витраченого на одержання результату. Продуктивність є головним джерелом економічного росту організації. У сучасних умовах діяльності організації в складі продуктивності перше місце займає економія живої праці. Отже, менеджмент організації повинен бути сформований таким чином, щоб одержання результатів кожним елементом вимагало мінімальної кількості часу) [2, с.23-24].

Дослідження показали, що в основі менеджменту лежить система економічних та інших законів. Вони носять об'єктивний характер, тобто не залежить від волі людей, а навпаки визначають їхню волю свідомість і наміри. Усвідомлене використання цих законів дозволяє досягати успіхів у виробництві та управлінні організаціями.

Список використаних джерел

1. Кузьмін О. Основи менеджменту: Підручник/ Олег Кузьмін, Ольга Мельник,. - К.: Академвидав, 2003. - 414 с.
2. Мартиненко М. Основи менеджменту: Підручник/ Микола Мартиненко,. - К.: Каравела, 2005. - 494 с.
3. Ситник Й.С. Менеджмент підприємства: Навчальний посібник – Львів: «Тріада плюс», 2008,- 456 с.
4. Скібіцька Л. І. Менеджмент: Навчальний посібник для вищих навч. закладів/ Л. І. Скібіцька, О. М. Скібіцький; Мін-во освіти і науки України. - К.: Центр навчальної літератури, 2007. - 415 с.
5. Хміль Ф. Менеджмент: Підручник для студ. вуз./ Федір Хміль,. - К.: Академвидав, 2003. - 607 с.

Ненашко Світлана Василівна,

аспірант навчально-наукового інституту бізнесу і фінансів Подільського державного аграрно-технічного університету, м. Кам'янець-Подільський
Науковий керівник: д.е.н., професор Чикуркова А.Д.

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДТРИМКИ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Економічна безпека суб'єктів підприємницької діяльності ставить за мету забезпечення підприємству сталого економічного і фінансового розвитку, надійного захисту майна та персоналу фірми від впливу внутрішніх та зовнішніх загроз, попередження небажаних подій, що можуть призвести до негативних наслідків.

У сучасних умовах господарювання в Україні, діяльність підприємців є достатньо складним і ризикованим заняттям. І це пов'язано не тільки з далеко не найкращим загальним станом національної економіки та різними макроекономічними деформаціями, а й з низкою специфічних факторів, що